

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

LEUCISOPHORIA?

Zonder een oordeel uit te spreken, omtrent de vraag of het noodig is, dat er voor het begrip leucaemie een nieuwe naam wordt ingevoerd, meen ik een bedenking tegen het door prof. DEELMAN voorgestelde „leucisophoria” te moeten inbrengen. Met leucisophoria kan eventueel slechts worden uitgedrukt, dat het witte bloed zich in evenwicht bevindt, terwijl er juist bedoeld wordt, te kennen te geven, dat er een *verandering in evenwicht* is ontstaan. Wil men in Grieksch-medisch jargon uitdrukken, dat het evenwicht in het witte bloedbeeld zich op een van het normale afwijkend niveau heeft ingesteld, dan zou men m. i. moeten spreken van leucallisophoria (leukos-allos-isos-pherein). In combinatie met de adjectiva progressief en regressief lijkt het mij echter minder juist om van isophorie te spreken — ook in het Nederlandsch klinkt „vooruitgaand of teruglopend evenwicht” niet goed. Misschien zou het dan nog beter zijn te komen tot de term leucallophoria, waarin echter weer niets wordt uitgedrukt dan dat het witte bloed zich „anders dan anders” voordoet.

Prof. DEELMAN gebruikt als adjectief o.a. omnicytotica, bedoeld is natuurlijk pantocytotica.

Utrecht, 30 Januari 1933.

A. W. VERHOEF.

Gaarne wil ik de opmerking van collega VERHOEFF beantwoorden: Dat leucisophoria zonder meer leucaemie zou kunnen vervangen, heb ik niet betoogd. Leucisophoria met de noodzakelijke adjectiva — waarin onder meer de verandering van het evenwicht ligt opgesloten — kan echter een betere omschrijving van deze groep van aandoeningen zijn, dan leucaemie met de gebruikelijke toevoegingen. Daarmede is het essentieele van mijn betoog weergegeven. Overigens kan ik niet toegeven dat „vooruitgaand of teruglopend evenwicht” slecht klinkend Nederlandsch zou zijn en het ontgaat mij daarom, dat overzetting in classiek-medisch jargon uit taalkundig oogpunt aanstoot zou geven.

Groningen, 6 Februari 1933.

H. T. DEELMAN.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

NOORWEGEN. — De nakomelingschap van den schizophreen.

The Lancet maakt melding van een onderzoek van den Noorschen gestichtsarts dr. A. J. NISSEN, die van 322 schizophreen heeft nagegaan, hoe het met hun vruchtbaarheid staat. Het blijkt, dat de natuur ook op dit gebied aan het minst gewenschte „voortplantingsmateriaal” een geringe vruchtbaarheid schenkt. De 322 patiënten hadden te zamen 326 kinderen voortgebracht (voor een betrekkelijk groot gedeelte onwettige). Van de gehuwde vrouwen waren onder de algemeene bevolking 9.43 pCt. kinderloos, van de 41 gehuwde schizophrene vrouwen waren 24.4 pCt. onvruchtbaar.

Het aantal kinderen per huwelijk van schizophreen bedroeg $\frac{2}{3}$ van het aantal kinderen per huwelijk onder de bevolking in het algemeen. De getallen, die bestudeerd zijn, zijn klein, en een onderzoek op ruimer schaal is noodig; ook al om te weten te komen, wat er van de kinderen wordt.

NEW-YORK. — **De gezondheid in het voedselbedrijf.** Te New-York moet ieder, wiens beroep bestaat in de bereiding of den verkoop van voedsel zich jaar-